

עו"ד ודנלין, המוד במסמך בין שלמה שרף ללוי הרציקוביץ, ומס' אהמול את החלטתו:

מלכודת "אתה פינה את שרף בד-בד-25.1 מיליון ש"

בהחלטה נאמרו: "רשאי היה הרציקוביץ' להחליט כי תפקודו של שרף במכבי תם, אבל איך הוא יכול להימלט מחובתו לפצות את המאמץ"

יש אכן למסמך כותב או למשבר כותב, פירוש נמצא של סיון מרחיק לכת לכוונה על פעילותו והצלחתו, וכי בעצם רשאים להחליט כיצד יש לספק בעניין. "אז חובר דומה לחלטה מקצועית סדורה, שהיא רואה נחלתו הכלועית של מאמץ, כגון איזה שחקן לזכור בכפזת, או אף לשחק, או החלטות אחרות מקצועיות דומות. כאן מדובר בעניין מאמץ כדור-כדור, שהיא עשוי להיות מאמץ משמעותי לעניינה של הקבוצה להצליח בה, וממילא יכולה להיות לו השלכה ישירה על השקעתם והכספת של בע"ל".

בהמשך כתב הבורר: "נראה לי כי רשאי היה הרציקוביץ' להחליט בתפקידו של שרף במכבי תם... אבל איך הוא יכול להימלט מחובתו לפצות את שרף על ההפסדים שנגרמו לו בגין החלטה זו. לו סבור הייתי שהשקעת עבודתו של שרף במכבי הייתה תוצאה של גממה של שרף או הפרת הסכם מצידו, הייתה הגממה שהייתה, אך לא כך פני הדברים. הסיבה הישירה להפסקת עבודתו הייתה כי הוא אינו אצל הרציקוביץ'. משכר בעניין אינו על אלא לדון בגובה הפיצוי הנמוע לשי"ר". באשר לפסדו הנמוע, הבטיחתי של שלמה שרף לפצוי בגין עגמת נפש ופגיעה במוניטין נודתו לחלוטין. וכך נאמר: "למרות שבדוריא מבוזבז סובייקטיבית דימויו העצמי של התובע נפגע והוא חייב גיש כי כבודו נרמס, אינו סבור כי לאי רוע חזק ישנה אישוע השלבה לגבי המניין של התובע. הגממה רגלני סיבוי לתעמולה עיתונית. במונח זה אני סבור כי אין לראותו הפגיעה של ממש במוניטין של התובע. אף אינו חושב כי יהיה זה נכון לפסק פיצוי מיוחד בגין עגמת נפש שנגרמה לו. יהיה אם אפשר לו פיצוי כספי על הפסקת עבודתו במכבי".

מאת משנה שיינגמן
לאחר לפעול משנה מאז הפסקת את עבודתו במכבי ת"א, זכה אהמול של-מה שרף לפיצוי כספי בסך 1.25 מיליון שקל, הכולל סכום זהבולל פיצוי, הפרשי העבודה ודבריו. מכך תשלום גם שבו מותר עו"ש בסך 75 אלף שקל. כך פסק אהמול בורר ההתאחדות עו"ש עניין ודנלין.

הבורר ציין בהחלטתו: "אני משוכנע כי הרציקוביץ' החליט כי כמבנה שזאת רואה ובצורת ההתנהלות שהוא רואה, צאת המשבר תהיה שרף יעזוב את הקבוצה, ואשר מביחמו של הרציקוביץ' כי אין בכך כל רע. משכך החליט הרציקוביץ', כל השתלשלות העניינים לומר את כבודו והתנהבותו פרופיאית שלאחר מעשהו היחידבורר כי שרף אינו מוכן לזכור את הפרטון שהציע הרציקוביץ', והיה בורר שמבחינת הרציקוביץ' מן הדין היה ששרף יל לזכור.
"סבור אני", כתב הבורר, "כי שרף עצמו לא בר קרא את המפה. הוא לא הבין למעלה כי מולבו במשבר אשר בעניינו של הרציקוביץ' הינו בעל משמעות מהדוקת לב מעבר לחתומי אותו משבר. שרף ראה את הדברים בראי משמעות של אותו התבטאות פוגמת של אי נמני ואולי אף בלוא עימו בטורונת על כך. אין ספק כי ניתן לזכור עד כמה נפגע מהחייב שאת זה. אני סבור כי שרף האמין אז כי אם יעמיד את עניין יזקמתו על כפות המאזניים, כי הוא רואה האמצעים הנלווים מעניינים שיעצו יתשכלו ע"י הרציקוביץ' וכך המעיד אלי תפתר".
הבורר ממשיך: "אינו סבור כי יהא זה בלב ספרי מסך בעלי הקבוצה להזעיק בפחרון מסמך, כגון זה, ואפילו לכפות לו פתרון שנואה לו שהוא לטובת הקבוצה."